

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. Разград, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КОНСТАНТИН П. КОСЕВ**

при участието на секретаря **РАЛИЦА СТ. ВЪЛЧЕВА**
като разгледа докладваното от **КОНСТАНТИН П. КОСЕВ** Административно наказателно дело № 20223330200767 по описа за 2022 година

Постъпила е жалба от ***** с. Стражец, обл. Разград срещу Наказателно постановление №38-0002172/12.09.2022г. на Директор на Регионална дирекция «Автомобилна администрация» гр. Русе, с което на основание чл.104з, ал.5, пр.2 от Закона за автомобилните превози и за нарушение на същия текст на жалбоподателя е наложено административно наказание имуществена санкция от 1500 лв. В жалбата се излагат доводи, че наказателното постановление е незаконосъобразно и се моли същото да бъде отменено.

В съдебното заседание не се явява представител за жалбоподателя. В писмено становище жалбата се поддържа.

За наказващия орган не се явява представител.

За Разградска районна прокуратура не се явява представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и след проверка на обжалваното наказателно постановление, констатира следното:

Жалбата е допустима, а разгледана по същество е основателна.

С обжалваното Наказателно постановление №38-0002172/12.09.2022г. на Директор на Регионална дирекция «Автомобилна администрация» гр. Русе на основание чл.104з, ал.5, пр.2 от Закона за автомобилните превози и за нарушение на същия текст на жалбоподателя е наложено административно наказание имуществена санкция от 1500 лв. Същото наказателно постановление е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение №323847/13.06.2022г., съставен на жалбоподателя от инспектор към наказващия орган. В акта и НП се сочи, че на 13.06.2022 г. в гр.Русе при извършване на комплексна проверка на транспортното предприятие ***** гр. Разград, притежаващ Лиценз №16209 за извършване на международен автомобилен превоз на товари, се установило, че: Превозвачът е допуснал осъществяването на обществен превоз на товари с МПС -товарен автомобил, марка Скания с рег. №**** от категория №3, което МПС не е вписано в регистъра на моторните превозни средства към

Лиценз на Общността, издаден на превозвача. Нарушението било видно от пътен лист №471080 и товарителница №1591301 27.05.2022г. и разпечатка от дигитален тахограф, монтиран в автомобила.

По делото е разпитан като свидетел актосъставителя Д. Д., Ст.инспектор към наказващия орган. Същият потвърждава фактическите обстоятелства отразени в акта и НП. С оглед представената документация били установени наличните автомобили и извършените превози, но процесният автомобил не бил вписан в регистъра на моторните превозни средства към Лиценза на Общността на превозвача. Тези обстоятелства не се оспорват фактически и от приложена разпечатка от база данни е видно, че процесния автомобил не е вписан в регистъра на моторни превозни средства към лиценза на общността. От приложените копия от превозна документация се установява, че превозът е извършен с процесния автомобил.

Изложените фактически обстоятелства обуславят от правна страна следното: Съдът намира, че наказателното постановление е незаконосъобразно по следните причини: На първо място следва да се посочи, че нарушението, което е вменено на обжалващото юридическо лице е очертано като допустителство -«превозвачът е допуснал...». Приложената санкционна разпоредба на чл.104з, ал.5 пр.2 ЗАВП обаче не визира допустителство, а конкретно извършване на превоз. В този смисъл съдът намира, че реално на жалбоподателя е вменено нарушение, което не попада под състава на същата санкционна норма. Допустителството е наказуемо само в изрично предвидени в закона случаи /чл.10 от ЗАНН/, а приложената разпоредба не предвижда наказуемост за допустителство. Само по себе си това противоречие между приложена санкционна разпоредба и фактическо очертаване на нарушението води до незаконосъобразност и налага отмяна на НП, тъй като нарушава правото на жалбоподателя да разбере какво реално му се вменяма като фактическо нарушение и на каква база се приема приложената санкционна квалификация. Освен това изложените обстоятелства относно извършения превоз, който се явява самото нарушение, са крайно неясни. Сочи се че е извършен обществен превоз на товар, но няма данни за маршрута на този превоз, кое лице е било водач и фактически е неясно дали този превоз покрива критериите на §1, т.1 и 3 от ДР на ЗАВП за да се приеме, че е извършен именно обществен превоз на товари. Оттук остава неясно и мястото на нарушението – всъщност изобщо НП не съдържа никакви указания относно мястото на превоза, маршрута на същия. В случая, както се каза, според приложената санкционна разпоредба не е налице състав на допустителство, което би се свързало със седалището на превозвача. Приложеният състав предполага именно извършен превоз от превозвача, който превоз пък винаги се свързва с определен маршрут и описанието на обстоятелствата по нарушението по смисъла на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН предполага очертаване на твърдения превоз с неговите териториални рамки, които принципно са установими. В НП обаче не се сочи нищо по този въпрос, поради което съдът приема, че не е посочено място на нарушението, което само по себе си води до незаконосъобразност на НП, тъй като от една страна оставя неизяснена фактическата обстановка по случая, а от друга страна поставя под въпрос компетентността и на наказващата администрация и на съда. С оглед изложеното съдът намира, че НП се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

В случая от обжалващата страна се претендират разноски за адвокатско възнаграждение. Съдът като изхожда от разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН намира, че на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за адвокатски хонорар в претендирания и доказан размер от 450 лв, която сума наказващата администрация следва да бъде осъдена да му заплати.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Наказателно постановление №38-0002172/12.09.2022г. на Директор на Регионална дирекция «Автомобилна администрация» гр. Русе, с което на основание чл.104з, ал.5, пр.2 от Закона за автомобилните превози и за нарушение на същия текст на жалбоподателя *****, с. Стражец, обл. Разград е наложено административно наказание имуществена санкция от 1500 лв..

Осъжда Изпълнителна Агенция “Автомобилна администрация” – гр. София да заплати на *****, с. Стражец, обл. Разград ЕИК ***** сумата от 450 лв за деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Разград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____